"द्रुपदादिव मुमुचानः" इति वन्ध्याकृपाठप्रमत्तः ।

मुमूर्षु त्रि॰ मर्तुमिच्छुः मृ-सन्-उ । आसन्नमरणे ।

मुर वेष्टने तु॰ पर॰ सक॰ सेट् । मुरति अमोरीत् ।

मुर् पु॰ मुर-क । १दैत्यभेदे "पार्वेनाथ द्विषन् मुरम्" माघः २वेष्टने । ३स्वनामख्याते गन्धद्रव्ये स्त्री अमरः टाप् ।

मुरज पु॰ मुराद् वेष्टनाद् जायते जन-ड । मृदङ्गे वाद्यभेदे अमरः । स इव बन्धः । मुरजबन्धः । चित्राबन्धारभेदे ।

मुरजफल्ल पु॰ मुरज इव फल्लं यस्य । प्रमथवृक्षे त्रिका॰ । मृदङ्गफलादयोऽप्यत्र ।

मुररिपु पु॰ ६ त॰ । विष्णौ । मुरारिमुरजनादयोऽप्यत्र ।

मुरला स्त्री मुरं वाति वा-क । १नर्मदायाम् । "मुरला-माश्रितोऽद्भुतम्" रघुः । २वंशीनाम्नि वाद्ये गौरा॰ङीष् ।

मुरलीधर पु॰ मुरलीं धरति धृ अच् । श्रीकृष्णे मुरलीवाद-नादयोऽप्यत्र ।

मुर्च्छ मोहे दृढ़ीकरणे च भ्वा॰ पर॰ सक॰ सेट् । मूर्च्छति अमूर्च्छीत् । आदित् भावे क्त । मूर्तम् मूर्च्छितम् ।

मुर्मुर पु॰ मुर-क मुमो॰ द्वित्वम् । १वह्नौ २कन्दर्पे सूर्यांशे च मेदि॰ । [वानलिट् मूर्च्छः ।

मुर्व बन्धे भ्वा॰ पर॰ सक॰ सेट् । मूर्वति अमूर्वीत् निघा-

मुल रोपणे चु॰ उभ॰ सक॰ सेट् । मोलयति ते अमूलयत् त ।

मुलटी स्त्री मुल-अटच् गौरा॰ ङीष् मुमो॰ । विलक्षणो हेमच॰ ।

मुष(स)स्त्री स्त्री मुष मुष वा बाहुलकात् मुमो॰ ब्रह्म मः गौरा॰ ङीष् । १ताडमूलाम् २मूषिकोषिकायाम् राजनि॰ संज्ञायां कन् । मुष्टायाम् कृष्णा॰ ।

मुष बधे भ्वा॰ पर॰ सक॰ सेट् । मोषति अमोषीत् ।

मुष स्तेये दिवा॰ पर॰ सक॰ सेट् । मुष्यति दरिद्रं अमुषत् अमोषीत् मुषादिरयमित्यन्ये ।

मुष मुष्टने क्र्या॰ पर॰ द्विक॰ सेट् । मुष्णाति अमोषीत् ।

मुष्क(ष)(स)क पु॰ मुष-अकन् मुमो॰। अण्डे अनामख्याते धान्यादिमर्दनसाधने पदार्थे अमरः । [रावण॰।

मुष्टा स्त्री॰ मुष क-टाप् । धातुद्रावके पात्रभेदे (मूची)

मुष्टित त्रि॰ मुष-क्त । अपहृतद्रव्ये अने अमरः ।

मुष्टि पु॰ मुष-क्तिन् । १मुद्गनिष्क्रभेदे अष्टकोले (मुष्टा-पाद्य) २मोक्षणद्रव्ये ३संकुचिते च मेदि॰ ४तण्डुले, ५मांसले च हेमच॰। आर्द्रे क। तत्रैव । [हेमच॰।

मुष्टिगृह्य पु॰ ३त॰। हस्तरक्षिते दाक्षायणीतुरङ्गमे (घोड़ा

मुष्टि पुंस्त्री॰ मुष-क्तिच् । १मुद्गपाणौ अमरः २मुद्गपरिमाणे पु॰ हेमच॰ ३मुद्गप्रहारमात्रे च । क्लिन् । ४मौर्वीमे स्त्री ।

मुष्टिक पु॰ मुष्टा आवति कै-क । १संकरजातिभेदे । मुष्टि मौर्वीं प्रयोजनमस्य कन् । २मल्लयोद्धारे हेमच॰।

मुष्टिकान्तक पु॰ ६॰। बलदेवे मल्ल॰ तस्य मुष्टिकासुर-हननात्तथात्वम् ।

मुष्टियूत न॰ । ३त॰। कपर्दकमुष्टाक्षीडने (परसट्) मल्लमा॰

मुष्टिन्धय पु॰मुष्टिं धयति धे-खच् मुम् च । बालके त्रिका॰।

मुष्टिबन्ध पु॰मुष्टेर्बन्धो यत्र । १संयुगे अमरः। ६त॰ २मुष्टि-बन्धने । [आमोरीत् मुषादिरयमित्यन्ये ।

मुस खण्डने दि॰ पर॰ सक॰ सेट् । मुस्यति दरिद्रं अमुसत्

मुस(ष)(श)लिन् मुस(ष)(श)ल+अस्त्यर्थे इनि । बलदेवे अमरः । [वेध्यं अमरः ।

मुस(ष)(श)ल्य त्रि॰ मुस(ष)(श)लेन वेध्यः यत् । मुसल-

मुसलाह पु॰ मी॰ ता॰ जन्मे नवांशे "मुसलाहे मम मदाः प्रदिष्टाः" मी॰ ता॰ ।

मुस्त संहतौ चु॰उभ॰सक॰सेट् । मुस्तयति ते अमुस्तयत् त ।

मुस्त पु॰ मुस्त अच् स्त्रीत्वे टाप् । मुस्तके (मुथा) धारा॰ तत्रार्थे स्त्री अमरः स्वार्थे क । अत्रैव अस्त्री॰अमरः । स्वाधरविशेषे पु॰ हेमच॰। [भेदे अमरः ।

मुस्ताभ न॰ मुस्तेव भाति भा-क । (नागरमुथा) मुस्तक-

मुह मोहे वैचित्ये दि॰ उभ॰ अक॰ सेट् मुह्यति अमुहत् अमुहीत् मोहिता, मोग्धा, मोढा मोहीत् । मूढोऽस्ति ।

मुहिर पु॰ मुह किरच् । १कामे, २मूर्खे च मेदि॰ ।

मुहुस् अव्य॰ मुह-उसिच् । पौनःपुन्ये अमरः ।

मुहूर्त्त स्त्री॰ मुह्यं क्त मातोः पूर्वं उट् च ।१द्वादशलग्नघटिते काले, षष्टदण्डात्मिकभक्ते दिनस्य षष्टदण्डाने, त्रिंशन्मु-न्यूनाधिकघटिकात्मकरूपे २काले च ।

मू बन्धे भ्वा॰ आ॰ सक॰ सेट् । मवते अमविष्ट मुमुवे ।

मूक पु॰ मू-कन् । १मत्स्ये त्रिका॰ २तैलभेदे मेदि॰ ३दीने हेम॰वाक्यशिरश्चिते च त्रि॰अमरः । [४मूके हेमच॰ ।

मूढ त्रि॰ मुह-क्त । १मूर्खे अमरः । २काले ३तन्त्रिते मेदि॰

मूत त्रि॰ मू+बन्धे क्त । १बद्धे २संयते च अमरः । [मूनत्त

मूत्र स्रावे चद॰ चु॰ उभ॰ सक॰ सेट् । मूत्रयति ते अमू-

मूत्र न॰ मुत्र-अच् । प्रस्रावे उपस्थात् चरितलसे अमरः ।

मूत्रकृच्छ्र न॰ । रोगभेदे "व्यायामतीक्ष्णौषधमद्यसेवा-प्रवृद्धकफमूत्रपुरीषयानात् । आनूपमत्स्याभ्यसनादजीर्णात् मूत्रं मलश्चाशु भवेत् तदारौ" भावप्र॰ ।